

[Rager.]

Jeg gør bemærkningen, ikke fordi det siger så meget denne gang, det er jeg klar over, men det er symptomatisk, og jeg vil mene, at man i folketinget, hver gang det sker, må påtale det i allerhøjeste grad og kræve, at forslag bliver fremsat så tidligt som overhovedet muligt.

Med hensyn til selve forslaget er jeg indforstået med, at det tiltrædes i uændret skikkelse. Jeg forstår, at det er nødvendigt, at der gives den fornødne tid til, at vi kan behandle spørgsmålet om den nye trustlovgivning, som skulle afløse lovene om prisaftaler. Det, vi egentlig lovgiver om, er høj etisk handelsmoral. Så er det bare spørgsmålet, om vi kan blive enige med administrationen og erhvervene om, hvad der er høj etisk handelsmoral. Det kan være, at det kniber lidt. Jeg har meget ofte fra administrationens side mødt en mistænksomhed, som jeg ikke har følt har været berettiget, men det er et spørgsmål, som vi kan diskutere nærmere, når vi skal i gang med at diskutere trustloven. Vi her i folketinget kan vist tillægge os en væsentlig del af æren for, at dette lovforslag er kommet på bordet, og at vi måske — måske, siger jeg — får trustloven inden 1. marts. For vi erindrer jo alle, hvilken stilling vi var stillet i i fjor, da trustkommissionen efter at have arbejdet og arbejdet, jeg ved ikke i hvor mange år, måtte tilkaldes til udvalget, for at vi kunne gøre dem begribeligt, at nu ønskede den daværende rigsdag, at der virkelig skete noget. Det var under konservativ-venstre ledelse af handelsministeriet ikke lykkedes ministrene at få trustkommissionens betænkning frem. Det lykkedes altså i løbet af et år, da udvalget i nogle møder havde gjort trustkommissionen begribeligt, hvad den daværende rigsdag ønskede. Det kan ikke nægtes, at efter det kendskab, jeg foreløbig har til betænkningen, er den mere rig på ord end på realiter, men lad mig nu ikke lade mig lokke til at komme ind på det spørgsmål i dag, selvom der måske kunne være anledning til at gøre forskellige bemærkninger. I dag behandler vi kun spørgsmålet om at forlænge den gældende lov, og dette tilsiger jeg altså regeringen vor fulde støtte til. Jeg henstiller samtidig, at hvis der skulle være andre handelsministerielle eller andre lovforslag, der skal være

færdige inden en bestemt termin, så fremsættes de her i folketinget i så rimelig tid, at vi kan behandle dem med den fornødne ro. Det er jo ikke rart i dag, da mange venter på resultatet af forhandlingerne i vareforsyningsudvalget angående bilspørgsmålet, at skulle stå og tale på et tidspunkt, da vi i virkeligheden skulle befinde os i forhandling i vareforsyningsudvalget.

Aksel Larsen: Jeg tror ikke, jeg med hensyn til talens form eller voldsomhed er i stand til at konkurrere med det ærede medlem, som nys havde ordet, og som, i hvert fald hvad tonefaldet angår, næsten truede med at vælte regeringen, fordi dette lovforslag efter hans opfattelse var kommet for sent, lige så lidt som med det ærede medlem hr. Weikop, der unægtelig er blevet mere livlig på denne talerstol efter den forandring, der er sket fornylig. Men jeg kan da sige, at vi har ikke noget imod dette lovforslag, vi kan tilsige det støtte, idet vi erkender, at ministeren må have nogen tid til at forberede en ændring af lovgivningen på dette felt. Vi vil altså være med til midlertidigt at forlænge prisaf taleloven, men vi vil samtidig udtale ønsket om, at det lovforslag, der til sin tid må komme — det bliver vel i december eller januar — kommer til at betyde en forbedring af prisaf taleloven, så det bliver en virkelig prislov til værn for forbrugerne.

Egentlig burde man kunne regne med, at regeringen kunne få tilslutning fra den nuværende såkaldte opposition, de tidligere regeringspartier. Hvis jeg ikke husker meget fejl, roste regeringspartierne sig under valgkampen af, at regeringen havde bestræbt sig for at få det internationale prisfald til at slå igennem til gavn for forbrugerne i Danmark, eller måske udtrykte den sig sådan, at det havde været regeringens politik. Hvis det virkelig var regeringens politik — og den gav i hvert fald udtryk for sådanne synspunkter under valgkampen — må den vel kunne støtte den nuværende højtærede handelsminister, hvis handelsministeren bestræber sig for også gennem lovgivningsforanstaltninger at sikre, at prisfaldet slår igennem til gavn for forbrugerne.

Der er her talt så umådelig meget om fri konkurrences betydning for priserne og om, at den lovpriste frie konkurrence skulle gøre